

σει ὅτι δωροῦμεν, δανείζομεν ὡς τοκογλύφοι· ἐν συνόψει δέ, οὕτω φερόμενοι, σαγηνεύομεν τὴν εὐμένειαν τοῦ κόσμου διὰ τρόπον πανούργου καὶ λεπτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Εἶδες τὴν μνηστήν μου . . . Εἶναι ἀσχημοτάτη ἀλλὰ 200,000 στρογγυλὰ φραγκάκια! Προϊκα μιᾷ φορᾷ! . . . Τὴν παίρνω μὲ κλειστά τὰ μάτια.

— Αἶ, φίλε μου, τὸ καλλίτερο ποῦ θὰ κάμῃς εἶναι νὰ μὴ τὰ ζεκανοίξῃς.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ κόσμος κατοικεῖται ὑπὸ ἔθνων, ὧν οἱ θεομοί, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ γλῶσσα διαφέρουσιν ἐπ' ἀπειρον· ἐπειδὴ ὅμως τὰ κινουῦντα αὐτοὺς πάθη εἶναι πανταχοῦ τὰ αὐτά, ἡ παγκόσμιος ἱστορία εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ δρᾶμα παριστανόμενον εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ω Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν *Ἡμερησίων Νέων* Ἀρχιεπίσκοπος Φόρβες, οὗ ἡ φήμη εἶναι σήμερον παγκόσμιος, ἐπετέλεσε κατ' αὐτὰς νέον κατόρθωμα. Παρακολουθῶν τὸν ἐν τῇ νοτιᾷ Ἀφρικῇ ἀγγλικὸν στρατόν, μετὰ τὴν ἐν Οὐλουνδῇ νίκην κατὰ τῶν Ζουλοῦ, ἐπρότεινε νὰ κομίσῃ αὐτὸς τὴν εἶδησιν εἰς τὸν εἰς τὰ παράλια διατρίβοντα ἔτι στρατηγὸν Οὐολσελέην καὶ πράγματι, λαβὼν πληθὺν ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων, ἀνεχώρησεν, ὅψιας ἤδη οὔσης, μόνος διὰ χώρας ἀκατοικήτου καὶ δασώδους ἐνθα ἀνὰ πᾶν ἔθιμα ἐκινδύνευε ν' ἀπαντήσῃ στίφην ἐξηγηριωμένων ἐχθρῶν, καὶ διήνησεν, ἐν διαστήματι 94 ὥρων, 210 ἀγγλικά μίλια, ἀναπαυθεὶς ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ἐξ μόνον ὥρας καὶ ἀλλάξας ἐξάκις ἵππον. Ὡς ὁδὸς ἐρησιμέου αὐτῷ τὰ ἔχνη, ἅτινα εἶχον καταλίπει αἱ ἄμαξαι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν διάβασίν των. Ἄλλ' ἡ ὀμίχλη ἦτον τοσοῦτον πυκνή, ὥστε ἅπαξ ὁ τολμηρὸς Ἀγγλὸς ἀνταποκριτὴς ἠναγκάσθη ν' ἀφιππεύσῃ καὶ ν' ἀναζητῇ τὰ ἔχνη διὰ τῆς χειρός· σημειωτέον δ' ὅτι ἡ ἐλαχίστη ἀποπλάνησις θ' ἀπέβαινε πρόξενος βεβαίου θανάτου, διότι ἐγγὺς ὑπῆρχον βαθύτατα τέλματα. Ὅπως ἐκτιμήσῃ τις δεόντως τὴν καρτερίαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ Φόρβες, δεόν ν' ἀναλογισθῇ ὅτι πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶχε παραστῆ ἔφιππος εἰς τὴν μάχην τοῦ Οὐλουνδῆ καὶ ἦτον ἤδη κατάκοπος καὶ νῆστις καὶ ὅτι ἔφερεν εἰς τὸν πόδα μικρὸν τραῦμα ἐξ ἐσθεςμένης ἐχθροικῆς σφαίρας, ὅπερ καθ' ὁδὸν ἐφοροῦσθαι καὶ ἐπροξένει αὐτῷ πόνον. Οὐχ ἦττον κατώρθωσε ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν νίκην εἰς τὸν Οὐολσελέην δύο ὅλας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀγγελιαφόρου, ὃν ἐξέπεμψεν ὁ στρατηγὸς Χέλσμωρδ ἐξ Οὐλουνδῆ μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ἄλλ' ἀφιχθεὶς εἰς Δούρ-

βαν ἐνόσησεν ἐκ πυρετοῦ καὶ κατεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀγγλίαν. Τὸ ἱππευτικὸν τοῦτο κατόρθωμα τοῦ Φόρβες δὲν εἶναι τὸ πρῶτον. Καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον, μετὰ τὴν μάχην τῆς Σίπκας αὐτὸς πρῶτος ἀφίχθη εἰς τὸ ἐν Γορνι-Στουδένι ῥωσικὸν στρατηγεῖον καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἐπιτυχῆ ἄμυναν τῶν Ῥώσων, ἀξιοθεὶς μάλιστα τῆς τιμῆς νὰ προσέλθῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ν' ἀφηγηθῇ αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν μάχην, σχεδιάσας ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς θέσεις τῶν διαφόρων σωμάτων. Ὁ αὐτοκράτωρ τοσοῦτον ἐθαύμασε τότε τὴν εὐψυχίαν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἀνδρός, ὥστε ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Καὶ τὴν ἦταν τῶν Ῥώσων πρὸ τῆς Πλέβνας πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ὁ Φόρβες, ἐπιστείλας εἰς τὰ *Ἡμερησία Νέα* δωδεκάσθηλον τηλεγράφημα. Ἄλλὰ καὶ πῶς ἀμοιβόνται τοιαῦται ὑπηρεσίαι ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ! Μετὰ τὸν ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον ἡ σύνταξις τῶν *Ἡμερησίων Νέων*, εὐγνωμονοῦσα, ἀπένευμε τῷ Φόρβες ἑκτακτον ἀμοιβὴν ἐκ 50,000 φράγκων, ἔτι δὲ πλείονα ἐκέρδησεν ἐκ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἀλληλογραφῶν του εἰς ἴδιον σύγγραμμα καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἅτινα ἐποίησατο εἰς διαφόρους ἀγγλικὰς πόλεις. Οὐχ ἦττον ἐπωφελῆς ὕλικῶς τε καὶ ἠθικῶς θ' ἀποβῆ νῦν αὐτῷ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ζουλοῦ. Ἦδη βουλευτὴς τις ἐπρότεινε ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ κατ' ἐξαιρέσειν ἀγγλικὸν παράσημον.

ω Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἐν μικρᾷ τῆς Νορμανδίας κώμῃ ἀνωρύχθη ἐξ ἀγροῦ λίθος μέγας, φέρων ἐπιγραφὴν I. L. C. D. A. Ὁ νεαρὸς δήμαρχος ἀνήγγειλε τὸ εὑρημα πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ παρεκάλει τοὺς σοφοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ ποιήσωσιν ἐρεῦνας ἐπὶ τόπου, διότι ὁ βαρὺς λίθος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σταλῇ διὰ ταχυδρομείου. Πολλοὶ τῶν ἀρχαιολόγων ἔσπευσαν εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἀμέσως αἰγνώμα αὐτῶν ἐγένοντο δίχα· οἱ μὲν ἀνεγίνωσκον «Iunius Lucius Cajus Decimus Aedilis», οἱ δὲ ἀντι Cajus ἀνεγίνωσκον Caesar καὶ ἀντι Aedilis Africanus. Ἐτι μᾶλλον ἐδιχονόησαν ἐπιχειρήσαντες νὰ εὔρωσι τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐπιγραφῆς· ἡ ἔρις κυζάνετο, οἱ ἀρχαιολόγοι ἀπεκάλουν ἀλλήλους imbecile, ἴσως δὲ καὶ θὰ συνεπλέκοντο, ἐὰν μὴ ἔλυε τὴν διαφορὰν γερόντιον κατὰ συγκυρίαν διαβαῖνον ἐκεῖθεν. «Τὸν λίθον τοῦτον, εἶπεν, ἔθηκεν ὁ πρόπαππός μου ἐν τῷ ἀγρῷ του ὡς ὄριον, ἐν ᾧ ἦμην ἐγὼ βρέφος· δηλοῖ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ «ἐδῶ εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν ὄνων» Ici le chemin des ânes. Κατηφεῖς οἱ λόγιοι καὶ κατησχυρμένοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

ω Εἰς τὰ ἐγγὺς τῆς Βιέννης τελεσθησόμενα κατ' αὐτὰς μεγάλα γυμνάσια τοῦ ἵππικοῦ, γρά-

φει ἢ «Κλειώ,» ἅπασαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις ἀπέστειλαν στρατιωτικούς ἀντιπροσώπους. Ἡ μικρὰ Σερβία ἀπέστειλεν ἐκεῖσε ἑπτὰ ἀξιωματικούς, τὸν συνταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ Βογίσεβιτς, τὸν ἀντισυνταγματάρχην Πάρλοβιτς, τὸν ταγματάρχην τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Ἰωβάνοβιτς, τὸν Ἰλαρχον Γρουβάνοβιτς, τὸν λοχαγὸν τοῦ πυροβολικοῦ Ἀθανάσοβιτς καὶ τὸν λοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ Ναϊδάνοβιτς. Ἐγράψαμεν καθ' ἕκαστα τὰ ὀνόματα τῶν σέρβων ἀξιωματικῶν ἵνα ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης μεθ' ὁποῦσας μερίμνης καὶ ἐπιμελείας ἀσχολεῖται ἡ Σερβία περὶ τὸν καταρτισμὸν ἀξιωματικῶν κατὰ τὰς προόδους τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης. Δὲν αἰσθάνεται ἄρᾳ γε καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὴν φιλοτιμίαν νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῆς Σερβίας; Ἡ μήπως ἀρκεῖ πρὸς ἀποδείξιν τῆς στρατιωτικῆς ἐπιδόσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αἱ ἐν Ἀθήναις στρατιωτικαὶ μουσικαὶ παίζουσι ἐν ταῖς πλατείαις πρὸς διασκεδάσειν τῶν φιλομούσων, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ αἰτοῦσιν ἀδείας ὅπως ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς;

Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ οἱ Ἀγγλοὶ θὰ ἐπιχειρήσωσι τεραστίαν ἐκδρομὴν πρὸς τὸν ἄρκτικὸν πόλον. Ἐπὶ τούτῳ κατηρτίσθη ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ κεντρικὸς σύλλογος, διατελῶν εἰς σχέσεις πρὸς ἄλλους 49 συλλόγους ἀπανταχοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἐσχάτως ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπετηρὶς τῆς διευθύνσεως τῆς ἐν Βιέννῃ ἀστυνομίας διὰ τὸ ἔτος 1877 (Die Polizei-Verwaltung Wiens im Jahr 1877). Ἐκ ταύτης παρατιθέμεθα ἐνταῦθα ἀριθμοὺς τινάς, οἵτινες νομίζομεν ὅτι οὐ σικρὸν συντελοῦσιν εἰς γνῶσιν τῆς κοινωνικῆς καταστάσεως τῆς πρωτεύουσης τῆς Αὐστροουγγικῆς αὐτοκρατορίας, περιέρρους παρέχοντες πληροφορίας περὶ λεπτομερειῶν τοῦ Βιενναίου βίου.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Βιέννης μετὰ τῶν προστεῖων ἀνῆρχετο τῷ 1877 εἰς 1,075,260 ψυχάς, μὴ συμπεριλαμβανομένων 146,748 ξένων διαβατικῶς ἐπισκεφθέντων τὴν πόλιν. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας συνίσταται ἐκ 3144, αἱ δ' ἐν γένει ἀστυνομικαὶ δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 2,582,748 φλωρίνια¹.

Σύλλογοι καὶ ἑταιρίαι ὑπάρχουσι ἐν Βιέννῃ πλείονες σχετικῶς ἢ ἐν Ἀθήναις· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆρχετο τῷ 1877 εἰς 1395· ἐκ τούτων 382 ἦσαν φιλανθρωπικοὶ, 291 διασκεδάσεων καὶ ἀναγνώσεως, 92 ἐπιστημονικοὶ, 52 θρησκευτικοὶ, 43 πολιτικοὶ, 35 βιομηχανικοὶ, 27 πυροσβεστικοὶ, 9 γυμναστικοὶ καὶ 9 γεωπονικοὶ.

Περὶ τῆς συγκοινωνίας ἐνδιαφερούσας πληροφορίας παρέχουσιν οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ. Διὰ

1. Κατὰ τὴν διατίμησιν τὸ φλωρινίον ἀντιστοιχεῖ πρὸς 2 φρ. 50 λεπτά, κατὰ τὴν τρέχουσαν ὅμως τιμὴν τοῦ νομίσματος τὸ χάρτινον φλωρινίον δύναται μόνον 2 φρ. καὶ 16 λεπτά περίπου.

τῶν 500 ἀμαξῶν ἀμφοτέρων τῶν ἑταιριῶν τῶν τροχιοδρόμων ἐταξείδευσαν ὑπὲρ τὰ 20 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπάρχουσιν ἐν Βιέννῃ 3559 ὁχήματα μικρὰ καὶ μεγάλα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀφικνουμένων ἀνέρχεται εἰς 4,366,100, ἐν ᾧ ὁ τῶν διὰ τῶν ποταμίων ἀτμοπλοίων εἰς μόνον 169,800.

Διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς ὑπῆρχον ἐν Βιέννῃ 1140, ἐκτὸς δὲ τούτων 15 χειρουργοὶ, 95 μαιευτῆρες, 16 ὀδοντοῦατροὶ, 29 ἱατροὶ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου, 89 φαρμακοποιοὶ, 38 κτηνίατροι, 28 ἵππιατροὶ καὶ 1391 μαῖαι.

Εἶναι γνωστὴ ἡ πρὸς τὰς διασκεδάσεις ἀγάπη τῶν Βιενναίων. Ὅπωςδὴποτε ὅμως οὐχὶ ἄνευ ἐκπληξέως τινος ἀνέγνωμεν τὸ περὶ δημοσίων διασκεδάσεων κεφάλαιον τῆς ἐπετηρίδος. Ἐν Βιέννῃ καὶ τοῖς περιχώροις ὑπάρχουσι 12 θεάτρα, 4 θεατρικὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ πολλὰ θεάτρα φιλομούσων, ἐν οἷς ἐδόθησαν ἐν συνόλῳ 2833 παραστάσεις. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐγένοντο 28 ἀναγνώσματα, 1097 συναυλῖαι, 419 μουσικαὶ ἐσπερίδες ὑπὸ συλλόγων καὶ ἑταιριῶν, 4 ἀεροπορίαι, 1 γυμναστικὸς ἀγὼν, 1235 παραστάσεις ἐν δημοσίοις μέρεσι διασκεδάσεων, 1834 ἐν ὠδείοις, 11,868 παραστάσεις αἰοιδῶν τοῦ λαοῦ, 100 ἵπποδρομικαὶ, 1297 γυμναστικαὶ, καὶ 251 ταχυδακτυλογραφικαί.—Χοροὶ δὲ ἐδόθησαν ἐν τῇ αὐλῇ, τοῖς ἀνωτάτοις ἀριστοκρατικοῖς οἴκοις καὶ παρὰ τοῖς διπλωμάταις 39, χοροὶ προσωποιδόφων 171, μετημφισμένων 37, κοινοὶ χοροὶ 746, δι' εὐεργετικῶν σκοπῶν 86, ἐπὶ ἑορταῖς ἐπετειῖς 4, ὀρχηστικαὶ μουσικαὶ συναυλῖαι 10, 561, ἰδιωτικαὶ ὀρχηστικαὶ διασκεδάσεις συλλόγων 292, δημοσῖα ἑορτὴ τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων 1.

Ἐνοδοχεῖα ὑπῆρχον 70, πανδοχεῖα 16, οἰκίαι προσωρινῶς ἐνοικιαζόμεναι 18, καφενεῖα καὶ καφενεῖα μετ' ἐστιατορίων 605, ἐστιατόρια 643, μεγάλα καὶ μικρὰ ζυθοπωλεῖα καὶ οἶνοπωλεῖα 2676, οἶνοπνευματοπωλεῖα 1749 (!), μικρὰ καφενεῖα 376, μαγειρεῖα τοῦ λαοῦ 12, καπηλεῖα τείου καὶ βόφηματος 19.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς ὀλίγους εἶνε γνωστὸς ὁ ἐπόμενος ἀπλούστατος τρόπος τοῦ διαίρειν τὸν πάγον εἰς μικρὰ τεμάχια.

Λαμβάνομεν καρφίδα ἢ κάλλιον, ἐὰν θέλετε, βελόνην, καὶ στηρίζομεν τὴν αἰχμὴν αὐτῆς ἐκεῖ ἀκριβῶς ἐνθα ἐπιθυμοῦμεν νὰ κοπῇ τὸ τεμάχιον τοῦ πάγου· ἔπειτα δὲ διὰ τινος οἴου δῆποτε πράγματος πλήττομεν ἐλαφρὰ τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίδος ἢ τῆς βελόνης καὶ ὁ πάγος θὰ διαίρεθῃ παρעυθὺς ἄνευ κόπου καὶ καθαρῶτατα.